

man væsentlig kan overlade den til de Medlemmer, der have stillet Forslagene, idet man kan holde sig overbevist om, at disse Medlemmer, naar Landsthinget lader Forslagene blive en blid og rolig Død til del, ville frastalde dem. Jeg har derfor troet, at dette lille Forslag vilde i Fremtiden kunne spare Thinget nogen Tid og Statskassen nogle Tusind Daler, det er i Tillid dertil, at jeg har tilladt mig at stille det.

Winther: Angaaende Sagens Realitet skal jeg henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser. Jeg tror ikke, at man er berettiget til at drage den Slutning af den Stilling, man nu er kommen i ved ikke at slutte sig til det Vædringsforslag, der blev anbefalet af den sidste ærede Daler, som han drog. Jeg skal blot nedlægge en Indsigelse imod, at det for mit Vedkommende skulde være berettiget at slutte saaledes, naar jeg idag ikke kommer til at stemme for dette Forslag.

Idet jeg nu altsaa antager, at vi staa ved Afslutningen af Finantslovens Behandling i dette Thing, tillader jeg mig at gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af nogle Uttæring, som fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts Side Valgfriids (S. N. Hansen) under en anden Sags Behandling, nemlig ved 2den Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for Embedsmænd under Indenrigsministeriet. Det ærede Medlem, som har været Medlem af flere Lønningssudvalg, udtalte ved denne Leilighed, saaledes som det findes i Tidenden Spalte 5518, og som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal oplæse, for at Thinget altsaa kan se, at det ikke er uden Foranledning, at jeg tillader mig disse Bemærkninger: Lønningssudvalgene have, som det forekommer dem selv, ikke fundet tilbørlig Understøttelse hos Finantsudvalget i den Retning, hvori de ere gaaede. Lønningssudvalgene have oftere stillet Forslag, som Finantsudvalget har gjort overflødige og kraftløse ved, hvad man der er gaaet ind paa. Jeg har den Opfattelse, at Finantsudvalget, medens det varetager Statskassens Løb i mangfoldige andre Retninger

og derved gjør, hvad man kan vente, løber noget let hen over Alt, naar der er Tale om Embedslønninger osv. Lønningssudvalget foreslog saaledes forleden at stille Spørgsmaal om Forhøielse af Lønninger for Embedsmænd under Marineministeriet i Bero, fordi man havde Grund til at vente at faa en Lov om begge Forvarsministerierne; men Finantsudvalget indstillede uden videre, at disse forhøiede Lønninger til Embedsmænd i Marineministeriet skulde bevilges. Disse Uttæring tror jeg ere af den Bessaffenhed, at det ærede Thing vil finde, at der var en Foranledning til at bevare dem. Jeg gjorde det ikke strax, saaledes som jeg ved den samme Leilighed bemærkede, fordi det var undgaaet min Opmærksomhed, indtil det var for silde at høre de enkelte Ord, og jeg har foretrukket at vente, indtil den ærede Rigsdagsmands Udtalelse forelaa trykt. Da jeg antager, at denne Udtalelse tilbørlig beror paa en Misforstaaelse, ønsker jeg at gjøre denne Udtalelse saa lidt personlig som paa nogen Maade muligt, og jeg skal derfor væsentlig indskrænke mig til at give en ganske kort Fremstilling af den Maade, hvorpaa Finantsudvalget er gaaet frem ved at behandle de i Finantsloven forekommende Lønningssatser. Jeg tror, jeg tør sige, at man iaar har fulgt ganske den samme Fremgangsmåde, som tidligere har været Skik, siden der blev indført Lønningsslove. Fra Begyndelsen af vort parlamentariske Liv blev der, som det ærede Things Medlemmer ville erindre, ved Finantsloven fastsat Alt, hvad der henhørte til Embedsmæstneriet, om jeg saa maa kalde det, saavel Embedsmændenes Antal som deres Lønninger. Senere gik man over til, som det hed, for at spare Tid for Finantslovens Behandling, at lade Embedsmændenes Antal og deres Lønninger fastsætte ved særlige Love, de saakaldte Lønningsslove, som bleve behandlede fra Thingsets Side ved særlige Udvalg. Naaget nu denne nye Fremgangsmåde ikke har kunnet forandre Finantslovens grundlæggende Betydning ligeoverfor disse Lønningssatser for hvert enkelt Aar, saa har det dog havt en naturlig Indflydelse paa den Arbeidsmaade, som Finantsudvalget har maattet følge ved Betragtningen og Behandlingen af disse